

ligesom villet tilkjendegive, at en Forandring i denne Henseende kunde finde Sted mellem Danmark og Slesvig, og det synes mig i saa Fald, som om den hele Slutning, som man der er fremkommen med, lider af en saa fuldstændig Uklarhed, at det idetmindste ikke har været mig muligt at see, hvad Udvalget egentlig har tilfattet med disse Bemærkninger. Sagen er, at den Grund, hvorfor man for Dieblisset gaaer ud paa, at Remissionen skal vedblive, er, saaledes som ogsaa af Regjeringen ved Sagens Forelæggelse blev antydet, den, at Forholdene i Slesvig endnu ikke tilstede, at der nu kan gives den slesvigiske Befolkning Leilighed til ad legislativ Veie at yttre sig om dette Spørgsmaal. Det er mit Ønske, at dette snart maatte kunne blive Tilfældet, men jeg antager, at Forhindringerne derfor for Dieblisset ere den eneste Grund til nu at bestemme sig for at udsætte Afgjørelsen af Spørgsmaalet med Hensyn til Remissionen og at lade Forholdet forblive, som det hidtil har bestaaet, indtil det kan ordnes paa hin Maade. Derfor har jeg troet, idet jeg ikke har kunnet tilbageholde disse Betragtninger, som Udvalgets Betænkning har givet mig Anledning til, at den Betragtning, som maatte foranledige Thinget til at gaae ind paa Udkastet, er, som sagt, den, som fra Regjeringens Side er gjort gjældende i Motiverne, at Forholdene, og navnlig de politiske Forhold i Slesvig, for Dieblisset ikke tilstede, at der kan gaaes ind paa at behandle Spørgsmaalet fra Realitetens Side, og alene af den Grund kan jeg komme til at tilraade, at Udkastet antages, saaledes som det er forelagt.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand, som nys havde Ordet, udtalte, at han ikke samstemmer med Udvalget i de Betragtninger, som ere nedlagte i dets Betænkning, men at han dog er enig i, at man bør komme til det samme Resultat, som Udvalget er kommet til. Jeg troer derfor ikke, at det er nødvendigt, at jeg gaaer ind paa en vidtloftig Undersøgelse af, hvorvidt det af den ærede Rigsdagsmand Udtrede er aldeles begrundet, eller ikke, idet jeg har opfattet det saaledes, at det hovedsagelig er et Forbehold, som den ærede Rigsdagsmand har taget imod, at det,

som er anført i Udvalgets Betænkning, skulde tillægges en større Autoritet, naar Sagen engang kom til Behandling med Hensyn til Spørgsmaalets Realitet, og at man da ikke skulde kunne paaberaabe sig det af Udvalget Anførte som noget Afgjørende. Det er ganske naturligt, at det er en Ret, som tilkommer ethvert af Thingets Medlemmer, at tage et saadant Forbehold; men jeg troer dog, at det i det Hele taget ikke er absolut nødvendigt; thi den Bøgt, man vil tillægge det, som er fremsat i et Udvalgs Betænkning, berøver, saavidt jeg skjønner, hovedsagelig paa de Grunde, der ere anførte, og man kan egentlig ikke sige, at Thinget har aldeles vedkjendt sig det, selv om det gaaer ind paa at antage det Resultat, som Udvalget er kommet til. Imidlertid skal jeg dog bemærke, at, saavidt jeg har opfattet en af Grossererforeningens afgivne Betænkning, er det just dette, der har udhævet Forskjellen mellem Handelen paa St. Croix og den øvrige oversøiske Handel, og at en stor Deel af den Remissionsgodtgjørelse, som tilfalder den oversøiske Handel, kommer den vestindiske Handel tilgode. Med Hensyn til, at den ærede Rigsdagsmand har formeent, at Toldremissionen ikke kommer den Handelende tilgode, men Publicum i Almindelighed, turde det vistnok være et meget stort Spørgsmaal, om denne Sætning, saaledes som den ærede Rigsdagsmand har fremsat den, er absolut rigtig. Imidlertid ere Udvalgets Bemærkninger egentlig foranledigede derved, at i Motiverne til Regjeringens Udkast findes den Toldgodtgjørelse anført, som er bleven udredet i Kjøbenhavn og i Flensborg, og, for at det ikke skulde synes, at man deraf vilde udlede den Slutning, at det er det, som er kommet Kjøbenhavn tilgode, og det er det, som er kommet Flensborg tilgode, har Udvalget troet at burde henlede Opmærksomheden paa, at ikke den hele Toldgodtgjørelse, som udbetales til Kjøbenhavn, udredes til de kjøbenhavnske Handelende. Hvilken Deel der nu deraf i Realiteten kommer de Handelende eller Consumenterne tilgode, er forsaavidt af mindre Betydning, naar man blot lægger Mærke til, at man ikke kan sammenligne Flensborgs og Kjøbenhavns Handel paa Vestindien alene efter de Remissionsgodtgjørelser, som ere indbetalte i